

EUGENE IONESCO, PLEŠASTA PEVKA

AVTOR: GAL ŠTEMPIHAR, G 4. B

MENTORICA: MOJCA STARE ALJAŽ, PROF.

EUGENE IONESCO

- francoski dramatik, esejist, pisatelj, slikar, pesnik, literarni kritik romuskega rodu
- rojen 26. novembra 1909 v Slatini (Romunija) očetu Romunu in materi Francozinji
- gimnazijo in univerzo obiskoval v Bukarešti, študiral francoščino
- znan po pisanju avantgardnih, iracionalističnih dram (Plešasta pevka, Učna ura, Stoli, Nosorogi, Žeja in lakota)
- umrl 28. marca 1994

G. MARTIN: Oprostite, gospa, a zdi se mi, če se ne motim, da sem vas že nekje srečal.

GA. MARTIN: Tudi meni, gospod, se zdi, da sem vas že nekje srečala.

G. MARTIN: Kaj vas nisem morebiti, gospa, videl po naključju v Manchesteru?

GA. MARTIN: Čisto mogoče. Saj sem doma iz Manchestera. A ne spominjam se dobro, gospod, in ne bi mogla reči, ali sem vas videla ali vas nisem videla.

G. MARTIN: Moj bog, kako je to zanimivo! Tudi jaz sem doma iz mesta Manchester.

GA. MARTIN: Kako je to zanimivo.

G. MARTIN: Kako je to zanimivo! ... Samo jaz, gospa, sem odšel iz mesta Manchester pred približno petimi tedni.

GA. MARTIN: Kako je to zanimivo! Kakšno čudno naključje! Tudi jaz, gospod, sem odšla iz mesta Manchester pred približno petimi tedni.

G. MARTIN: Odšel sem z vlakom, ki gre pol ure po osmi zjutraj in pride v London četrť pred peto, gospa.

GA. MARTIN: Kako je to zanimivo! In kako je to čudno! In kakšno naključje! Jaz, gospod, sem se odpeljala z istim vlakom.

G. MARTIN: Moj bog, kako je to zanimivo! Morebiti pa sem vas, gospa, tedaj videl na vlaku?

GA. MARTIN: Čisto mogoče, ne bi bilo izključeno in lahko bi se kaj takega primerilo in navsezadnje ... zakaj pa ne! ... A tega se sploh ne spomnim, gospod.

G. MARTIN: Potoval sem v drugem razredu, gospa. V Angliji ni drugega razreda, a jaz vseeno potujem v drugem razredu.

GA. MARTIN: Kako je to čudno, kako je to zanimivo in kakšno naključje! Tudi jaz, gospod, sem potovala v drugem razredu.

G. MARTIN: Kako je to zanimivo! Čisto mogoče je, da sva se srečala v drugem razredu, draga gospa!

GA. MARTIN: Čisto mogoče, čisto mogoče in tudi ni izključeno. A jaz se tega nikakor ne spominjam, dragi gospod.

G. MARTIN: Sedel sem v vagonu številka osem, v šestem kupeju, gospa.

GA. MARTIN: Kako je to zanimivo! Tudi jaz sem sedela v vagonu številka osem in v šestem kupeju, dragi gospod!

G. MARTIN: Kako je to zanimivo in kakšno čudno naključje! Mogoče sva se srečala v šestem kupeju, draga gospa?

GA. MARTIN: To je čisto mogoče! Zakaj pa ne? A jaz se tega ne spomnim, dragi gospod.

G. MARTIN: Po pravici povedano, draga gospa, tudi jaz se tega ne spomnim, a čisto mogoče je, da sva se tamkaj videla, in če natanko premislim, se mi zdi stvar zelo možna.

GA. MARTIN: Oh, seveda, prav gotovo, seveda, gospod!

G. MARTIN: Kako je to zanimivo! ... Imel sem prostor številka tri, tik poleg okna, draga gospa!

MOTIVNO TEMATSKA ANALIZA

- 1. prizor: Nanavaden (angleški) pogovor med meščanskima zakoncema Smith v njunem stanovanju. Kritika in smešenje izpraznjenosti pogovora zakoncev.
- 2. prizor: Vstopi služkinja Mary, se predstavi in naznani prihod zakoncev Martin.
- 3. prizor: Vstopita zakonca Martin.
- 4. prizor: Nenavaden pogovor zakoncev Martin.
- 5. prizor: Mary razloži, da zakonca nimata skupnega otroka.
- 6. prizor: Po dolgem času bitja ure se zakonca Martin odločita poročiti vsa

- 7. prizor: Srečajo se zakonca Smith in zakonca Martin. Začnejo "tipični" izpraznjen angleški pogovor, ki ga prekinja molk in kasneje zvonjenje ure.
- 8. prizor: Vstopi poveljnik gasilcev, ki nato razreši spor med zakoncema Smith, nato pa si med seboj govorijo zgodbe.
- 9. prizor: Vstopi služkinja Mary katero gasilec prepozna.
- 10. prizor: Mary odide, gasilec pa se tudi odpravi, saj ima čez tričetrt ure in šestnajst minut požar na drugem koncu mesta.
- 11. prizor: Para zakoncev ostaneta zopet sama in nadaljujeta svoj prazen meščanski pogovor, na koncu pa izgovarjajo le še posamezne zloge. Drama se nato ne zaključi, temveč si para zakoncev le zamenjata vlogi,

- 11. prizorov
 - dogajanje v meščanskem salonu
 - klasicistična enotnost kraja, časa in dogajanja
 - malo nastopajočih oseb (6)
 - antidrama – ni klasično grajena, nima zapleta, vrha in razpleta
 - dialog med osebami je nenavaden (absurden)
 - absurdna drama – ni logično urejenega dogajanja temveč sosledica dogodkov (gibanje v krogu brez začetka ali konca)
 - absurd eksistence oseb in njihovih odnosov in interakcij
-

- Osebe: gospod in gospa Smith, Donald Martin, Elizabeta Martin, služkinja Mary, poveljnik gasilcev.
 - Glavni motiv je srečanje dveh povprečnih meščanskih družin.
 - Glavna tema je izpraznjenost meščanske družbe.
 - Ideje: parodija meščanskega gledališča, kritika izpraznjene meščanske družbe, kritika konformizma, filozofska ideja.
-

VREDNOTENJE

- avantgardnost in absurdnost
 - popolnoma nov način pisanja in dožemanja drame
 - razbijanje klišejev
 - orientacija dela
 - branje drame – gledališka igra
 - lastnosti meščanstva v 21. stoletju
-

VIRI

- Eugene Ionesco, Plešasta pevka, Ljubljana : DZS, 1995 – Zbirka Klasje
 - Jesenovec Ana, Lenardič Jaka. 2016. Književnost na maturi 2017. Mengeš. Založba ICO, d. o. o.
 - Berilo umetnost besede, učbenik za slovenščino – književnost v 3. letniku gimnazij, Mladinska knjiga, Ljubljana 2009
-